

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/657/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212201443
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2212201443.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci navrhovateľa: Z. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, proti odporkyňi: H. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom H.. K. XXX/XX, M. K., adresa na doručenie: S. XX, C., o zaplatenie 25.000,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 6C/79/2013-83 zo dňa 28. októbra 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 25.000,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 5.000,- Eur počnúc od 02.05.2009, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 20.000,- Eur od 31.10.2009 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 657, § 658 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vecne odôvodnil tým, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že účastníci konania uzavreli dve Zmluvy o pôžičke, v zmysle ktorých navrhovateľ spoločne požičal odporkyňi finančnú hotovosť 25.000,- Eur. Odporkyňa tvrdí, že žiadnu finančnú hotovosť od navrhovateľa nedostala. Obe zmluvy obsahujú prehlásenie, v zmysle ktorého uvedené zmluvy boli uzavreté slobodne, určite a vážne. Podpis odporkyne na oboch zmluvách je úradne overený na notárskom úrade. Tvrdenie odporkyne, že v skutočnosti nedošlo k žiadnej pôžičke sú právne irelevantné, pretože medzi účastníkmi konania boli uzatvorené platne dve Zmluvy o pôžičke. Súd preto návrh v celom rozsahu považoval za dôvodný a návrhu vyhovel. Súd navrhovateľovi spolu s istinou 25.000,- Eur priznal aj úrok z omeškania, ktorý s účinnosťou od 01.01.2009 je o 8%-ných bodov vyšší ako základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Navrhovateľ v konaní bol úspešný, preto s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. má právo na náhradu trov konania. Súd navrhovateľovi však náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že v konaní mu trovy nevznikli. Navrhovateľ ako aj odporkyňa rozhodnutím súdu boli oslobodení od povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Navrhovateľovi v konaní iné trovy preukázateľne nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie odporkyňa, v ktorom uviedla, že proti povinnosti zaplatiť navrhovateľovi 25.000,- Eur sa odvoláva, pretože navrhovateľovi nie je dlžná žiadnu sumu.

Navrhovateľ odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu sa písomne vyjadril, zdôrazňujúc, že súdu predložil dve zmluvy o pôžičke, ktoré sú odporkyňou podpísané, ako aj doporučený list adresovaný odporkyňi, ktorý list prevzala, ale na jeho výzvu o vrátenie uvedenej pôžičky nereagovala. Odporkyňa zavádza súd a snaží sa vyhnúť povinnosti vrátenia dlhu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je v celom rozsahu vecne správny.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil.

S poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Odvolateľ vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti ani argumenty než tie, ktoré uplatnil už pred súdom prvého stupňa, ktorý sa s nimi vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal.

Keďže sa odvolací súd stotožnil nielen s výrokom, ale aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, na zdôraznenie jeho správnosti, v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím argumentom iba dopĺňa nasledovné:

Súd vo veci rozhodol vydaným platobným rozkazom č.k. 10Ro/25/2012-21 zo dňa 17.08.2012, ktorý však v dôsledku odporkyňou podaného odporu bol zrušený. Odporkyňa v podanom odpore spochybnila prevzatie pôžičky 20.000,- Eur, poukázala na svoje majetkové a sociálne pomery, žiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov a aby súd vo veci nariadil pojednávanie. Na pojednávanie dňa 04.02.2014 sa odporkyňa nedostavila, na ďalšie pojednávanie 15.05.2014 sa síce odporkyňa dostavila, ale spolu so svojim synom, pre zdravotný stav ktorého pojednávať v ich prítomnosti nebolo možné, preto súd pojednávanie odročil na 03.07.2014, ktorého termín bol zmenený na 28.10.2014, na ktoré pojednávanie sa odporkyňa bez ospravedlnenia nedostavila, hoci predvolanie riadne a včas jej bolo doručené.

Obrana odporkyne spočívala len v popretí pôžičiek od navrhovateľa, ale tento predložil písomnú zmluvu o pôžičke zo dňa 01.04.2009, na základe ktorej navrhovateľ požičal odporkyňi finančnú hotovosť 5.000,- Eur, ktorú sa zaviazala vrátiť odporkyňa do 01.05.2009. Podpis odporkyne na tejto zmluve je úradne overený na Notárskom úrade JUDr. Babety Babíkovej. Dňa 20.10.2009 uzavreli Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľ požičal odporkyňi 20.000,- Eur, ktoré sa zaviazala odporkyňa vrátiť do 30.10.2009. Opätovne podpis odporkyne na tejto zmluve je úradne overený a to na Notárskom úrade notárky Mgr. Jany Borovičkovej. Zo strany odporkyne nedošlo k spochybneniu uvedených zmlúv, len tvrdila, že navrhovateľovi nie je dlžná žalovanú sumu 20.000,- Eur.

Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Z citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňazí). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 325/2009 zo dňa 30. júna 2010).

V zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Citované ustanovenie zakotvuje dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, teda povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

S poukazom na vyššie uvedené v danom prípade dôkazná povinnosť preukázať dohodu o zániku dlhu spočívala na odporkyni, ktorá z týchto tvrdení vyvodzoval pre seba priaznivé dôsledky. Ak teda odporkyňa tvrdila, že i napriek predmetným zmluvám navrhovateľovi nič nedlží, bolo jej povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti a ak tu existovali dôkazy na podporu tvrdenia odporkyne, bolo by potom úlohou súdu označené a navrhnuté dôkazy zákonným spôsobom vykonať, následne vyhodnotiť podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 132 O.s.p. <.

Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

Súd prvého stupňa túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje. Odporkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že by predmetné zmluvy neboli v súlade so skutočnosťou, resp. že aj napriek ich existencii nie je navrhovateľovi povinná žalovanú sumu s príslušenstvom zaplatiť.

S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa, vrátane závislého výroku o úrokoch z omeškania a o náhrade trov konania, osobitne odvolacími dôvodmi nenapadnutých, ako vecne správny, s použitím ust. § 219 O.s.p., potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania voči v odvolaní neúspešnej odporkyni. Keďže ale navrhovateľ si náhradu trov konania postupom podľa § 151 O.s.p. neuplatnil, náhradu trov odvolacieho konania mu súd nepriznal.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.